

EMPORDÀ FEDERAL

Preus de subscripció

Figueres 1 pta. trimestre.
Fora, 1'25 "

Setmanari d' U. F. N. R.

Redacció y Atministració: CENTRE FEDERALISTA EMPORDANÈS

Número solt 10 cents.

» atrassat 20 »

Any I.

Figueres 29 Abril 1911

Núm. 5

MODERNA FARMACIA CUSÍ

Braguers especials de la
FARMACIA CUSÍ
DE TEIXIT DE GOMA ELÀSTICA
Y D' ACER FLEXIBLE
SON IMPERCEPTIBLES, SE PORTEN SENSE MOLESTIA

Y DUREN MOLT DE TEMPS

GRANS MAGATZEMS

PUIG PARÍS

ELS MES IMPORTANTS DE LA REGIÓ

GRAN BAZAR

de roba feta per Homes i Joves

Especialitat en trajos per nens

Panyeria * Genres de punt
Camiseria * Corbateria * Elastics
Cinturons * Lligues-Cames
Mocadors * Bisuteria * Depo-
sit i venda de vellut de les princi-
pals fàbriques * Perfumeria, etc.

SASTRERÍA A MIDA

Exposició permanent de darreres novetats

Carrers GERONA, 13 PRESÓ, 4 FIGUERES

EL MANIFEST

DE LA

Conjunció Republicana Socialista

Tenim l'afany de ser catalanistes a tot hora i de no posar cap «pero» en el nostre catalanisme. Parlant am franquesa, hem de dir que'n les paraules dels republicans, que han tingut el centre de actuació a Madrid, gairebé mai hi havíem pogut posar la nostra entera conformitat. Gairebé sempre un convencionalisme o altre, ja parlant d'una patria, ja d'unes institucions intangibles, topava contra els nostres ideals de pur lliberalisme i de civilisme intransigent.

Tenim avui la gran satisfacció de declarar que'n el manifest de la Conjunció Republicana-Socialista, fins en la seva última coma, hi hem vist interpretats els nostres sentiments. Al acabar la seva lectura, hem sentit impuls d'obrir els braços desde la nostra Catalunya, i dir cridant als republicans i socialistes de tot Espanya: ¡Ara sí que'ns hem entés!

En la seva clara i decisiva declaració contraria a l'acció armada en el Marroc, els nostres representants interpreten els mes intensos desitjos del poble; ja que no podem contar com a poble, ni molt menys, als polítics d'ofici que tenen el compromís de donar satisfacció a certs esperits belics, ni als quatre escriptors periodístics, que, posant la seva ploma a sou, embarquen i es queden en terra, com per exemple, feia un titulat poeta de «La Veu de Catalunya» en la campanya d'aquell istiu memorable.

Exposen, també, els nostres diputats, el seu propòsit de reclamar la derogació de la Llei de Jurisdiccions i la reforma del Codi de Justícia Militar.

Avui ens trovem en casos com en el de la qüestió del Marroc en que al exposar determinats criteris es te un peu a la presó. S'està discutint en les Cambres Legislatives un projecte de servei militar obligatori; doncs també en aquesta matèria que tan interessa als ciutadans, el que vulgui parlarne, ha de fer-ho boi pensant que'ls articles de la llei militar esguarden, com el gat a la rata, al primer ciutadà que llensi al public un mot de duptosa interpretació. I quant aquell projecte de servei obligatori sigui llei, si el codi militar no's reforma, tota la joventut d'Espanya estarà sotmesa a la jurisdicció de guerra, com ara ja hi està sotmesa una part.

Amb un estat de dret aixís, imaginis lo que podria ser una nova repressió maurista.

Per això, el manifest dels diputats de la minoria republicana socialista es de gran importància per la llibertat, per la Justícia, per la vida dels ciutadans.

—Que m' en diéu de l' humanitat actual, amic botiguer?

—L' humanitat? L' humanitat? Jo may m' he preocupat de tot això. A mi sols m' interessa la meua família, el meu negoci.

Mentres tot això vagi be, en lo restant no ni hi capico.

—Empro per ventura la vostra família i el vostre negoci no depenen de tot el rest de l' humanitat? Si la mentida, l' hipocresia i la falsedat en formes mes ó menys socials de convencions regnen arreu també influirán en la vostra llar i en els vostres afers.

—Les convencions socials també vos

fan nosa? oh! jove dels cabells llargs... i qu' en sou de jove!...

—Amig botiguer, perquè soc jove visc esperançant somniant en una humanitat mes justa i mes sincera que l' actual. Perquè soc jove i no'm dono per vençut es qu' em llenço al mitg del poble per predicar-li les meves ansies i els meus dolors...

—I el poble vos escoltarà?

—No ho sé—exclamà el jove dels cabells llargs—sols sé que la meua consciència m' exigeix el predicar sinceritat i coratge. Si l' humanitat fos sincera i valenta fins la seva essencia se renovaria... Fixeu-vos que tots els actes de la vida son actes de fingiment i cobardia: desde'l bergansi ab que s' enganya al infant perquè no plori, fins al capellà qu' administra els darrers sacraments al agonitzant trobant-se per casualitat en la casa.

—Empró de que curaria el deixar soronar al infant i donar un mal glop al pobre que s' està morint.

—Treure'l fingiment de dos actes aïllats de la vida no demostraria res. Empró el dia que s' operi la revolució de les consciències i dels esperits infiltrant a quiscun la necessitat de presentar-se moralment nu i francament sincer als ulls de l' humanitat en tots moments i a totes hores, aquell dia l' humanitat començarà á esser lliure.

—I vos féu lo que prediquéu?—preguntà el bon botiguer.

X.

Quien debe hacer los festejos?

En idéntica época del año, las conversaciones recaen en la necesidad de dar impulso á los festejos, que, con motivo de las ferias y para negocio de los comer-

cios, sea de necesidad celebrar.

Tengamos presente, ante todo, que no hay negocio sin exposición, que para vender es necesario anunciar y que el anuncio se paga. Es evidente, pues, que para atraer gente, son necesarios festejos dignos de nuestra ciudad, y para ello es indispensable que todos abnegadamente contribuyamos; y digo abnegadamente por que da pena ver á cuantos se muestran decididos apologistas de las fiestas, como se suscriben por cantidades irrisorias. Algunos establecimientos, que al parecer serían los indicados á subvencionar en forma más espléndida, dicen no reportarles beneficio alguno los festejos; pero ante esta estudiada actitud debo recordar que son los mismos que pregonan la necesidad de celebrarlos.

Pregunto quienes deben hacer los festejos, y á la pregunta va aparejada la respuesta. Si el comercio es á quien deben beneficiar, los comerciantes son quienes deben buscar la fórmula para que, contando con el apoyo moral y material de cuantos elementos pueden y deben contribuir al esplendor de los mismos, sean estos de resultados eficaces para beneficio de la ciudad.

En primer término y bajo la iniciativa de respetables industriales, podría formarse una Junta que, con verdadera antelación y cariño, hiciera los trabajos preliminares y precursores del éxito; como oerían á mi entender la dirección de una entidad que podría denominarse «Asociación de Festejos» y que debería cuidar de nombrar cuantas comisiones se necesitaran, entender con el Ayuntamiento y Sociedades para las subvenciones, de la recaudación mensual de donativos, etc.

Como queda expresado, los comercios, sin grandes sacrificios de momento, podrían suscribirse por respetables cantidades pagaderas en 12 meses, lo cual sería un medio que nos conduciría sin costosos dispendios á la resolución del problema.